

at dette Thing faar en større Indflydelse paa Finantslovens Behandling end det andet Thing. — Der er imidlertid ogsaa en anden Ting, som jeg tror, at dette Thing gjør vel og klogt i at lægge sig en lille Smule mere paa Hjerte, end hidtil er fket, en Ting, som vel ikke har en saa ubetinget eller bestemt Karakter som den, jeg tidligere i mit Foredrag har omtalt, men dog har sin store Betydning, og det er den, at, naar der, i alt Fald i hele den Del af Befolkningen, som ikke er repræsenteret i dette Things Plertal, herfter en almindelig Anskuelse om, at der bør gjøres noget Kraftigt i den ene eller den anden Retning, saa gjør dette Thing ikke klogt i ubetinget, blot stolende paa sin Magtfuldkommenhed som Plertal, at afvise noget Saadant. Ogsaa derigennem fremaa de Herrer en ganske anden Modstand, selv med deres berettigede Ønsker, end de ellers vilde finde. Jeg hentyder her til Spørgsmaalet om de efter min Formening aldeles nødvendige Udgifter til Forsvarsvæsenet, som Regjeringen har forlangt. Hvad disse Udgifter angaar, er det nemlig Tilføddet, at der udenfor de Herrer's Parti — dette være nu saa stort det være vil, det udgjør dog ikke hele Befolkningen, langt fra — at der, siger jeg, udenfor de Herrer's Kred's — jeg haaber iøvrigt ogsaa hos Mange af de Herrer selv, jeg tør desværre ikke haabe hos dem Alle — herfter den Ero, at Landets Tilstand i Henseende til Forsvarsevne er aldeles uforføarlig for Diebliffet, at det er forfømt i alderhøieste Grad, og at det kun lidet nytter, at der bevilges Millioner til Hær og Flaade, naar man ikke tillige vil bevilge de Par Millioner, som kunde gjøre det nogenlunde muligt at naae til en forføarlig Forsvarsstand.

Efter nu at have skildret i al Korthed den Stilling, Mindretallet har fundet det rigtigt at indtage, skal jeg gaa over til de Punkter, hvor Mindretallet har ment at burde følge Plertallet, og fremsætte vore Grunde derfor. — De Herrer ville se, at under Nr. 8 har Udvalget foreslaaet at stryge Lønningen til 8 nye Telegrafister og 13 nye Reservetelegrafister. Vor Grund dertil — i det Mindste Mindretallet's Grund — er denne, at det forekommer os, at en Institution, som dog til en vis Grad er en Forretning, bør kunne holde Balance mellem sine ordinære Udgifter og Indtægter. Under Nr. 21 har ligeledes hele Udvalget foreslaaet ikke at bevilge for i Aar Siftandsættelse af Facaden paa Christian VII's Palais. Udvalget har fra Først af, da det behandlede Indenrigsministeriets Budget, været enig i, at man ikke burde gaa stort ud over den Udgift, der i de senere Aar har været bevilget til Vedligeholdelse af de kongelige Slotte, og Alle have været enige om, at, hvad der her forlangtes, var en Udgift, der kunde opsættes til et senere Aar. Vi have ikke af, hvad der er kommen frem senere, fundet os tilføreffelig foranledigede til at frasalbe denne

vor Stilling. Dernæst har hele Udvalget under Nr. 23 atter foreslaaet at bevilge til Holbæk Amt's Landbosforening en Sum, for at kunne sætte en Forsøgsstation i Gang. Jeg tør ikke sige, om en saadan Forsøgsstation derude vil faae overordentlig stor Betydning eller ei; men det forekommer mig, at, naar der fra Landbosforeningen ydes ikke ubetydelige Pengebidrag for at bringe Sligt i Stand, og naar saa Foreningen andrager hos om at faae nogen Hjælp, saa er det af den Art rimelige Forlangender, som der ikke er nogen Grund til at negte. Under Nr. 40 har ligeledes hele Udvalget foreslaaet at bevilge 2,000 Kr. til Realkolen i Herning. Denne Sag har jeg haft Leilighed til tidligere specielt at omtale. Jeg kan ikke indse, at det gjør Noget til Sagen, at Skolen ikke er oprettet endnu. Selvfølgelig faar Skolen ikke Tilføddet, før den er oprettet, og det er ikke noget Nyt, at der gives en saadan Bevilling, idet det er fket før, at der bevilges Penge til en Skole, som endnu ikke er oprettet. Under Nr. 42 har hele Udvalget ment, at der i alt Fald ikke var nogen tilføreffelig Grund til at nedsætte det Beløb, som har været bevilget i de sidste Par Aar til fattige Elever ved Folkehøjskoler. Det er meget muligt, at det paa enkelte Steder kan have været noget vanskeligt at faae hele Beløbet uddelt; men kan det ikke uddelles, saa bliver det jo heller ikke uddelt, og i alt Fald synes det os, Mindretallet, at er en Gang en saadan Bevilling indkommen paa Finantsloven, bør den ikke uden tvingende Nødvendighed tages ud igjen. Endelig har hele Udvalget fluttet sig til et Forslag om at bevilge 100,000 Kr. udover de allerede bevilgede Beløb af 25,000 Kr. til Pariserudstillingen. Jeg kan ikke Andet end takke Udvalgets ærede Plertal, fordi det med os har været enigt om denne Sag. Jeg vilde have betragtet det som i høj Grad bedrøveligt for Landet, om vi ikke vare komne til at deltage i denne Udstilling, ikke fordi jeg har den mindste Ero paa, at disse Udstillinger have nogen større Betydning, men paa Grund af de almindelige europæiske Forhold. Hermed skal jeg slutte.

Conseilpræsidenten og Finantsministeren (Strup): Jeg har taget Ordet umiddelbart efter Udvalgets tvende ærede Ordførere i det Haab, at jeg muligvis skulde kunne bidrage Noget til at afforte Forhandlingerne. Det er jo givet, at Endringsforslagene, stillede af Udvalgets Plertal i alt Bøffentlig ville føre Finantslovsforflaget tilbage til den Affattelse, det fik ved 3die Behandling i dette Thing. Ved selve Endringsforslagene er der altsaa, som det forekommer mig, ikke viist nogenfømhøffst Tilnærmelse til Landsthingets Bedtagelse, det tror jeg, maa betragtes som givet. Endmindre synes mig, at den Erklæring fra Udvalgets Plertal, hoormed Endringsforslagene ere ledjagede, og end mindre de Udtalelser, som